

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 6 січня 1981 року

№ 3 (2887)

Ціна
2 коп.

СОЛДАТ ЗАВЖДИ СОЛДАТ ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

Грузовик прудко розмотував асфальтовану стрічку дороги. Солдат, що сидів у кабіні, поклав руку на плече водія:

— Пригальмує, друже, он уже рідну хату видно.

То була гаряча пора. Хлібороби готувалися до жнив. Не довго сидів дома й комсомолець Микола Кіщенко. Ного вабила праця в полі, а особливо під час косовиці хліба.

Прокладався до сходу сонця і ливовітати туге колося. А невдовзі оглядав лоскучу «Ниву». «Довіриш бач яку машину, може, й не заслужив, але довір'я виправдаю, не підведу одностельця», — снузали думки, і він ще й ще раз оглядав кожен вузол і деталь, готував машину

як до атаки. Ні, він не підведе, хлібороб у солдатській гімнастерці.

Час, що дивався до початку жнив, минав швидко. Комбайни колгоспу імені Ілліча стояли на першій лінії, де вже достигала пшениця. Золоті колоски востаннє перешітнувалися між собою. Зранку комбайнери були на своїх місцях, вивчали місцевість. Головні агроном схилювали погубу.

— Хлопці, прийшла пора, бажаю успіху в змаганні.

Від зорі до зорі працював певтомно екіпаж Миколи Кіщенко. За час жнив комбайном СК-5 хлопці скопили хліба на 350 гектарах і намолотили

понад 10 тисяч центнерів зерна.

Ця звістка облетіла всі колгоспи Комуністського району. А ще трохи пізніше стало відомо, що Кіщенко посів перше місце по намолоту зерна серед молодих комбайнерів району.

— Ми прагнули досвід Миколи Кіщенко зробити надбутком кожного молодого хлібороба, — каже другий секретар райкому комсомолу Володимир Нарвний.

І це дало позитивні результати. Хорошими комбайнерами стали Валентин Кулєнко, Олександр Стеценко. Високопродуктивно працює тракторист Володимир Худояр. Торік він завоював срібний кілограмів пального. Добре

слово можна сказати і про механізатора Юрія Липу, водія грузовіка Григорія Кроленка, Володимира Вашка.

Знайомлячись з «Основними напрямками економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», молоді хлібороби зобов'язуються боротися за ще вищу врожай сільськогосподарських культур, за збільшення виробництва тваринницької продукції, за збереження техніки. Прикладом їм у цьому є передовики виробництва, такі, як Микола Кіщенко.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ,
заступник голови
обласної ради ветеранів
комсомолу.

„РОБІТЬ РАЗОМ З НАМИ, РОБІТЬ КРАЩЕ ЗА НАС...“

Четвертого січня в Кіровограді відкрився Всесоюзний тиждень науки, техніки і виробництва для дітей і юнацтва.

Ви любите фантазувати? Фантазувати в техніці! А потім свої думки втілювати в моделях фотонного зорельота, дискового плуга, електромобіля чи, скажімо, автомата для продажу оливців? Янщо вам до душі лама-ти голову над нескінченними нересленнями, шукати з тисячі варіантів один і знайти його — це означає, що з технікою ви дружите. А ще це означає, що з хлопцями, які зібралися на Тиждень науки, техніки і виробництва, ви обов'язково по-товаришували б.

...В автобусному залі Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва — представники гуртків технічної творчості, будиноків ліонерів, станцій юних техніків п'ятинадцяти районів, крім молоді раціоналізаторів області, працівники обласних організацій та установ, гості.

Багато цікавого взнали школярі з виступів завідувачого кафедрою ливарного виробництва, професора Л. П. Владимірова, бригадира слюсарів-складальників заводу «Червона зірка», Героя Соціалістичної Праці О. О. Кошурка, кращого молодого раціоналізатора республіки В. Г. Феоданова, кандидата в майстри спорту з картингу, десятикласника середньої школи № 5 м. Кіровограда Миколи Климова, керівника судномодельного гуртка обласної станції юних техніків О. К. Крючкова та інших.

На цьому своєрідному зльоті виступив секретар обкому ЛКСМ України В. Малішев.

Сто юних радіо-, судно-, авіалюбів з багатьох районів Кіровоградщини вже взяли участь у роботі Тижня. І серед них лише одна дівчинка. Знайомимось: шестикласниця Цвітанняської середньої школи Олександрівського району Ніна Десятник, радіооператор по призначенню і передачі радіограм. Радіотехнікою дівчинка займається другий рік. Уже добре освоїла азбуку Морзе, інші премудрості справи.

— В Олександрію, де проходили ці змагання, я їздила удвох зі своїм братом восьмикласником Юрком. Він став призером, а я була тільки учасницею...

Так, особливими успіхами Ніна ще не може похвалитись та дівчинка не втрачає

інтересу до техніки. А після цього готується до наступних змагань. Любо до радіосправи приєднав її батько, керівник шкільного радіогуртка Іван Федорович Десятник.

Восьмикласники середньої школи № 17 м. Олександрії Сашко Безпальний та Олег Хорунжий третій рік відвідують судномодельний гурток міської станції юних техніків. Під керівництвом М. О. Ярового хлопці зробили кілька діючих моделей, виступали з ними на багатьох змаганнях. Наприклад, Олег змайстрував точні копії риболовського судна «Сола», ракетного крейсера «Кішда».

З яким захопленням розповідають про судномодельний гурток обласної станції юних техніків учень 9-го класу середньої школи № 16, кандидат у майстри спорту Анатолій Майборода, восьмикласник цієї ж десятирічки, теж кандидат у майстри спорту Федір Тоцький. Вони — неодноразові учасники і призери обласних, республіканських і всесоюзних змагань із судномодельного спорту. Розповідають хлопці і про свого товариша, десятикласника середньої школи № 6, майстра спорту Андрія Бражка, який щойно захищає нашу область на Всесоюзному тижні науки, техніки і виробництва для дітей і юнацтва в місті Горькому.

«Робіть разом з нами, робіть краще за нас» — такий девіз усіх гуртківців, учасників обласного зльоту. Бо ж своїми вміннями, майстерністю школярі захоплюють десятки своїх ровесників, знайомлять їх із таким незвичайним і захоплюючим світом техніки.

У перший день роботи зльоту юні техніки поклали квіти до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну та С. М. Кірову.

Вчора школярі обмінювалися досвідом у сенсіях спортивно-технічного моделювання, науково-технічного аматорства, відвідали музей авіації і космонавтики Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації.

Сьогодні у програмі зльоту — екскурсії на завод «Червона зірка», дозуючих автоматів, на зуттєву фабрику.

Т. КУДРЯ.

Щасливим був завершальний рік десятиріччя для слюсаря механоскладального цеху № 1 ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Олександра Баранова. Молодий виробничник до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконав п'ятирічне завдання. По-ударному почав молодий комуніст новий трудовий рік. Щодня Олександр виконує норму на 130—135 процентів.

Гідними трудовими здобутками прагне зустріти XXVI з'їзд КПРС і слюсар-механік Кіровоградського заводу радіовиробів Сергій Гиль. Виробничі завдання він виконує в середньому на 120 процентів при високій якості роботи.

На знімках: ліворуч — С. ГИЛЬ (фото В. Сенерня); О. БАРАНОВ (фото П. Уманського).

Живу на землі батьків

ТВОЯ ЖИТТЄВА
ПОЗИЦІЯ

Ударною працею відповідають молоді трудівники нашого колгоспу на пресвіт ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». Ми пишаємось успіхами своїх односельців — шоферів Володимира Мостового, Василя Кравця, надплановий доробок яких становить тисячі тонн-кілометрів, трактористів Миколи Симоненка, Володимира Мартинюка та інших молодих трудівників.

Добре відоме в Олександрівському районі ім'я дояра нашого колгоспу «Дружба», вихованця комсомольської організації Олексія Буші, який перекирав чотири тисячі рублів по надюю молока від кожної корови. Нещодавно товариші по роботі виявили йому високе довір'я — рекомендували його до вступу кандидатом у члени КПРС.

До недавнього часу я працювала трактористкою колгоспу «Дружба». Трактором Т-16 обслуговувала тваринницький комплекс. За підсумками соціалістичного змагання серед молодих механізаторів району за дев'ять місяців минулого року зайняла перше місце, виробивши 2130 гектарів на тракторі в умовному еталонному обчисленні, зеконимила 154 кілограми пального. Нині працюю на тваринницькому комплексі телятницькому.

Коли свого часу мені довелося виби-

рати шлях у житті, не обійшлося без сумнівів, але нарешті я твердо вирішила що залишусь в рідному селі. І ніколи про це не шкодувала. Роботи вистає. Та я інакше й не уявляю свого життя. Хочу бути корисною для свого села, для його людей, для всієї країни. А втім, не тільки я одна. Для багатьох наших хлопців і дівчат таке бажання було визначальним у виборі професії.

Сільському господарству потрібні морські, сильні і вмілі руки. Це ми добре розуміємо. Комсомольський комітет колгоспу бере участь у працевлаштуванні випускників школи, в направленні їх на навчання. З метою профорієнтації ми часто виступаємо перед учнями місцевої школи, розповідаємо їм про свої професії, про успіхи товаришів по роботі.

І це дає певні позитивні результати. Ось і на наш комплекс часто приїждять учні місцевої школи, які виявили бажання навчитися працювати на фермі. Різні уподобання, різні характери, але є спільне у всіх членів загону юних тва-

ринників — любов до праці. Робота на фермі ніяк не заважає навчанню, а навпаки — дисциплінує. Батьки задоволені, що їхні діти змалку привчаються до роботи.

Але чи прийдуть вони сюди після закінчення школи, сказати поки що важко. Є нині до чого докласти рук молодим у сільськогосподарському виробництві. Візьмемо той же тваринницький комплекс по вирощуванню нетелей. Зайняті тут і молоді. Тільки неохоче йдуть юнки і дівчата працювати в тваринництво. Причин цьому багато. І, думаю, не останньою є недостатня увага правління до потреб молоді, адміністрування, слабка робота з людьми.

Це виявляється і в тому, що житлове будівництво в нашому колгоспі ведеться слабо. А як було б чудово, якби разом із свідомством про одруження молодим колгоспникам вручали ключі від квартири, збудованої на кошти колгоспу. Це сприяло б закріпленню молоді в селі.

Багато говориться нині про необхідність створення сільській молоді умов

для культурного відпочинку, розвитку її нахилів до творчості. На жаль, і в цьому напрямі ми зробили ще надто мало. Не зайвим буде навести такий цікавий факт, кафе в селі щомісяця виконує тримісячний план. Звичайно, само по собі це неспогано, але річ у тому, що перевиконання плану тут іде в основному за рахунок продажу спиртних напоїв.

Великі завдання стоять перед працівниками сільського господарства в наступній п'ятирічці. Безгребно, наша молодь, комсомольці зроблять усе від них залежне, щоб плани партії стали дійсністю. Працювати краще, ефективніше, рішуче боротися з недоліками, які ще подекуди трапляються, — з таким настроєм вступають наші комсомольські активісти, передовики колгоспного виробництва в рік 1981 — перший рік одинадцятиріччя.

В. ТИЩЕНКО,
секретар комсомольської організації відділка № 2 колгоспу «Дружба» Олександрівського району.

Відміняю zatrudniamu року працівники «зеленого деку» Побузького міського заводу. Вони відорвали в дитячі садки, в робітничу їдальню, в підприємства торгівлі понад 8000 кілограмів помідорів, 6000 кілограмів огірків, близько 8000 кілограмів зеленої цибулі, понад 25000 штук різних квітів. Чимала заслуга в цьому молодих робітників теплої Тетяни ПИРОЖНИКО і Валентини СЕНЧЕНКО.

На 1981 рік, рік XXVI з'їзду КПРС, дівчата взяли високі соціалістичні зобов'язання.

Фото Р. СПЕЯКІНА

Ферма Трофімових

Ферма Трофімових знаходиться у селі Іскра Харківської області. Заснована в 1925 році, розміщена на площі 150 га. Цим господарством займаються двоє братів — Трофімові. Вони займаються вирощуванням картоплі, овочів, фруктів. Особливі турботи у Нелі Павлівни — бригадир, допущена місцевої Ради у тому, що в колгоспі «Іскра» є добрий торговельний комбінат, бувають достатні комбінати, бувають комбінати — це була її заслуга. Прикрасою села є вулиця Молодіжна з вишгородками, потічками, квітами. Трофімові теж живуть у просторому новому будинку, спорудженому кооперативом.

Справжньою гордістю сім'ї Трофімових є їхній син Харківський області в трудовій династії. Вони зустрічають колективів, виступають ініціаторами багатьох справ. Тільки у трудовій династії їх працює близько тисячі. І кожна з них несе вагу на честь XXVI з'їзду КПРС.

Л. ПИЛИПЕНКО,
Л. ЗАМІНІН,
кор. РАТАУ.

НАС, НАУКОВИХ працівників, які займаються вивченням проблем удосконалення виробничих відносин на селі, особливо зацікавлені у проекті «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» розділ V і VIII, у яких йдеться про розвиток агропромислового комплексу і подальше підвищення народного добробуту. Ми ще раз переконані в тому, що партія та уряд великого значення надають стирпанню суттєвої різниці між містом і селом, переростанню соціалістичних виробничих відносин у комуністичні.

різновид індустріальної. Засадки постійній турботі партії матеріально-технічна база сільського господарства нашої країни змінюється у кількісному і якісному відношенні. Про це свідчать, передусім, зростання енергетичних потужностей сільського господарства. В нашій області, наприклад, вони збільшилися за період з 1965 по 1979 рік у 2,5 рази. Ще більше зросла енергозброєність праці в розрахунку на одного працюючого і на 100 гектарів посівних площ: у 3,8 і 2,7 рази. Якщо в 1913—1917 роках на 100 гектарів орної землі в селянських господарствах колишніх Єлисаветград-

ремонті техніки, спричиняє невідправдані простої. По-третє, велика різноманітність машин збільшує експлуатаційні витрати, вартість ремонтів, що, в свою чергу, підвищує собівартість сільськогосподарської продукції.

Виходячи з цього, я пропоную розділ V «Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» доповнити таким положенням: «Підвищити якісні характеристики технічних засобів виробництва для сільського господарства за рахунок максимальної уніфікації машин та уніфікації окремих вузлів і деталей до них».

Удосконалення матеріально-технічної бази сільського господарства забезпечує зближення рівнів технічного оснащення сільського господарства і промисловості, сприяє розв'язанню одного з корінних завдань комуністичного будівництва — задоволення поступово стирпанню суттєвої різниці між містом і селом.

Великого значення в розв'язанні цієї проблеми має проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду надається подолання культурно-побутових відмінностей між містом і селом. Цього буде досягнуто завдяки збільшенню прибутків колгоспників порівняно з робітниками та службовцями. Якщо в десятих п'ятиріччя середній зарплатний платі робітників і службовців зростає на 15 процентів, то прибуток колгоспників від громадського виробництва — на 26. Проектом передбачено подальше зрівняння оплати праці колгоспників з оплатою робітників державних сільськогосподарських підприємств.

Зростає й освітній рівень. Якщо в 1970 року в нашій області на тисячу чоловік у місті має вищу освіту 781 чоловік, а на селі — 541, то нині співвідношення зросло до 883 і 719 чоловік. При цьому значно змінилася професійна структура сільських кадрів.

Проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду дає новий імпульс соціально-економічного розвитку радянського села.

Враховуючи виняткову важливість цієї проблеми, слід було б, на мій погляд, виділити її окремим розділом і сформулювати перший абзац так: «Послідовно проводити лінію на забезпечення сільському населенню широкого доступу до матеріальних, духовних і культурних цінностей, збільшити кількість послуг для змістовної праці і відпочинку».

Б. ДРАТВЕР,

т. з. о. професора Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Вношу ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС пропозицію

У своїй практичній діяльності партія виходить із необхідності розв'язання трьох груп існуючих відмінностей між містом і селом: соціально-економічних, виробничо-технічних і культурно-побутових.

До соціально-економічних належать дві форми суспільної власності і пов'язані з ними відмінності між робітничим класом і колгоспним селянством. Вони породжують особливості в розподілі матеріальних благ, управлінні підприємствами і т. д.

Визначаючи шляхи поступового подолання цієї групи відмінностей, розділ V проекту передбачає необхідність «забезпечити єдине планування, пропорційний і збалансований розвиток галузей агропромислового комплексу, значне збільшення його матеріально-технічної бази, вдосконалення економічних зв'язків між галузями, організацію їхньої щільної взаємодії по збільшенню виробництва сільськогосподарської продукції». Передбачено також систему заходів по зменшенню госпрозрахунку, господарств, зменшенню фінансово-економічної бази затрат, підвищення рентабельності сільськогосподарського виробництва.

Виробничо-технічні відмінності між містом і селом стирпані передусім завдяки розвитку продуктивних сил у сільському господарстві, прискоренню науково-технічного прогресу, підвищенню рівня механізації та електрифікації виробництва, дедалі більшому насиченню колгоспів і радгоспів найновішою технікою. Мова йде про прискорення переходу сільського господарства на індустріальну основу і перетворення сільськогосподарської праці в

кого та Олександрійського повітів припадало лише 0,2 кілової сили механічних двигунів, то нині в колгоспах і радгоспах області налічується понад 100 тисяч електродвигунів загальною потужністю 500 тис. квт. Щороку господарствам області постачається велика кількість техніки. Лише позаторік вони отримали 1942 трактори загальною потужністю 154 тис. к. с., 1474 вантажних та спеціалізованих автомобілів, 585 серійно-збиральних, 317 буркозбиральних, 232 силосних комбайнів, 2433 сівалки і т. д.

За роки паступної п'ятирічки поставки сільськогосподарської техніки значно збільшились. Разом з тим у проекті «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» особливо наголошується на необхідності підвищення ефективності використання техніки, поліпшення якості її ремонту, обслуговування і зберігання.

На нашу думку, розв'язання цих завдань сприятимуть максимальна уніфікація окремих вузлів і деталей до них. У даній час промислові підприємства приблизно 30-и міністерств і відомств країни постачають сільському господарству велику кількість типів машин і механізмів одного й того ж призначення, що не завжди виправдує себе. По-перше, багатомарність машин, недостатня уніфікація окремих вузлів і деталей призводить до збільшення витрат металу. По-друге, наявність великої кількості різновидів машин породжує диспропорцію в поставках господарствам нової техніки і запасних частин до неї, що ускладнює проведення

Мати космонавта Л. І. Попова... У ці новорічні дні до Олександрії, на адресу Тетяни Овсієвни прийшло десятки святкових поздоровлень. Фото Л. ПРИХОДЬКА

МАЙСТРИ — ЗОЛОТІ РУКИ

ТАКИХ помічників на було навіть у лікаря Айболита. Про приклад, виготовлені в студентському виробничому бюро МВТУ імені Баумана, він міг лише мріяти. Портативний біоселектростимулятор і пристрій для електропунктури, створені студентами у співдружності з медиками дитячої міської лікарні № 63, лікують малечини пацієнтів.

МАЙСТРАМ — ЧАРІВНИКАМ студентського конструкторського бюро не вперше бралися за роботу, подивившись на результати якої замовники нерідко розведуть руками і скажуть: «Чудеса, та й годі!»

На виставці «Науково-технічна творчість молоді» на ВДНГ СРСР було представлено 18 експонатів бауманців. Серед них — самокерований робот «Крaba», надійний помічник при дослідженні океанського дна. Чим не чудо?

Прекрасний він тим, що здатний рухатись по дну морського на спеціальних шасі, виконуючи при цьому різні дослідні операції. А ось транспортний засіб високої прохідності «Джигер» — машина-амфібія з полегшеним кузовом зі склопластику. Геологи зможуть їхати на ній навіть болотами. Високу оцінку спеціалістів дістав і комплекс спортивних тренажерів, створених до минулої Олімпіади: бігова доріжка, гребний стел, велозергометр. Оснащений контрольно-записуючими пристроями, які стежать за роботою серця і зусиллям м'язів, цей набір — вірний і надійний помічник спортсменів і тренерів.

Основне завдання бюро — допомога професорсько-викладацькому складові у вихованні майбутніх інженерів. І з ним справляються успішно. В складі бюро працювали А. Гуськов — нині кандидат наук, Є. Белоголов, який очолює після захисту дисертації конструкторське бюро. Обидва вони досі є добрими помічниками студентів.

Своїй улюбленій справі студенти віддані, ставлять її над усе, крім, звичай-

но, навчання. Тепер у СПКБ з усмішкою згадують, як у дні підготовки до роботи «Крaba» Гемидій Петров і його друзі забігали в майстерні навіть під час перерв між лекціями, а в неділю і зовсім прозодили біля апарата весь день, ще і ще раз перевіряючи надійність вузлів. А того вечора, коли й був гостем училища, біля «Джигери», що повернувся з виставки, теж зібралася група майбутніх конструкторів, які обговорювали якусь нову ідею.

— Можливість перевирити на практиці здобуті знання, виявити ініціативу, самостійну творчість — ось що приваблює нас у бюро, — каже студент-дипломник Олександр Афонський. — Навчання це тільки допомагає, значення такої практики важко навіть зміряти.

Чудеса тепер не створюються за помахом чарівної палички. Їх автори — вмілі, захоплені ідеєю люди, такі, як студенти-бауманці, члени конструкторського бюро.

А. ВІНОГРАДОВ

(ТАРС).

Москва

На світанку 5 січня 1944 року військо 2-го Українського фронту почало битву за визволення Кіровограда. Радянське командування передбачало оточити і знищити угруповання противника шляхом обходу його з півночі військами 5-ї гвардійської армії, якою командував генерал-лейтенант О. С. Жадов, а з півдня — 7-ю гвардійською армією під командуванням генерала-полковника М. С. Шумілова та 5-ю гвардійською танковою армією генерал-полковника П. О. Ротмистрова. Намагаючись утримати місто, фашисти перетворили його в міцний вузол оборони. Близько 100 важливіших об'єктів в його центрі було замінено на 5-7 січня радянськими військами оточеними в районі Кіровограда і в'язні ворожих дивізій і заволоділи величезним втраченим.

За братом — брат

Михайло Трохимович на мій лист відповів негайно. Розповів про себе, про свою сім'ю, повідав про участь у боях за визволення Кіровоградщини, згадав найбільш пам'ятні епізоди боїв.

Народився він в Одесі, в сім'ї робітника Трохима Кузьмича Рябошапки. Згодом переїхав на Віпний, де жив з матір'ю, працював на одному з промислових підприємств. Виростив троє синів: один — офіцер Радянської Армії, другий — студент, третій — вояк, служить дійсною службою.

«Всі наша сім'я, — писав Михайло Трохимович, — брала участь у війні. Батько і молодший брат, Олександр, партизанили. У березні 1944 року партизанський розвідник Олександр Рябошапка загинув, виводячи своє рідне село. Його брат Дмитро теж не повернувся з війни. Всі були патріотами своєї Батьківщини».

Як почався бойовий шлях Михайла Трохимовича на кировоградській землі? Наприкінці вересня — на початку жовтня 1943 року він командував кулеметним взводом. Було їх двадцять. Займали плацдарми на західному березі Дніпра, за 20 кілометрів від Кременчука. Рівно добу тривав бій. Здавалося, ніколи не замовкне кулемет, автомат, давки гранат. Німці атаку-

вали часто. Десять ворожих атак відбили хлопці. На полі бою залишилися убитими понад 250 гітлерівців. Але й наші кулеметні заповнілися — кінчилися боеприпаси. Поранило командира і його помічника Івана Сивкова. Та часно приєднав підмога. На кировоградську землю він ступив уже Героєм Радянського Союзу.

Ветеран згадує, як 17 разів ходив на безмісний виступ своєї кулеметної роти. З пріротою пише про загинувших друзів. У пам'яті сльозиваті назви населених пунктів Кіровоградщини, де в братських могилах вічним сном сплять його фронтальні побратими. Чи ж забудеться таке?..

«Що найбільше запам'яталося у боях за Кіровоград» — має наступне запитання герою.

«Наша 89-а Белгородсько-Харківська стрілецька дивізія діяла на головному напрямі 53-ї армії. Завдання ставилося таке: перерізати шляхи відходу німців з-під Кіровограда на північний захід. Проваливши оборону противника, в перший день полк дивізії прорвався вперед на 21 кілометр. Та надалі опір ворога наростає. Оточени 5-ю танковою армією, німці силою атакують позиції дивізії. Бойова обстановка змінюється швидко. Але поразки ворог не уник. Завдяки атакам бій поблизу села Олександрівки. Німці перейшли в атаку, кинувши вперед полк піхоти і 21 танк. Дивізія дві години стримує атаку, а згодом ритомним ударом ворога було відкинуто. За бої по визволенню Кіровограда 89-у гвардійську Белгородсько-Харківську стрілецьку дивізію було нагороджено орденом Червоного Прапора...»

Герой Радянського Союзу М. Т. Рябошапка хоробро бився на берегах Південного Бугу. Там, на рідній Віпнині, його тяжко поранило, та він продовжував вилляти перемогу-визволення. На Кіровоградщині, як писав Михайло Трохимович, нині живуть багато колишніх воїнів 89-ї гвардійської стрілецької дивізії. І з берегів Бугу на береги Інгулу шле герой війни свої добрі побажання і поздоровлення з Новим роком...

О. РЯБОШАПКА, краснавицець.
На знімку: М. Т. РЯБОШАПКА.

Про майстрів слова

Готуючись до виховної години, присвяченої творчості письменників, земляків, вчителька Данилово-Балнівської середньої школи (класний керівник Н. А. Субота) виготовила карту літературної Кіровоградщини.

Класний керівник розказав про історію області, про її розвиток, про її багатство з розмаїтими літературними й культурними життями.

Потім учні розповідали про життя і творчість земляків, вивчали їхні твори.

На уроці прозвучали вірші членів літературного об'єднання «Промінь»

Н. Гребенюк та Л. Дмитрини. Ім учні вручили квіти і сувеніри на згадку про зустріч.

Завідувач Данилово-Балнівської бібліотекою В. Я. Поплавська підготувала огляд літератури на тему «Молода поезія Кіровоградщини».

Після цього відбулося вільне засідання районного відділення Товариства книголюбів, присвячене ККВІ з'їзду КПРС. На ньому йшла мова про пропаганду книг письменників області.

Д. ЛЕОНІДОВ.
Ульяновський район.

В оркестрі—діти

Великим концертом, складеним з творів П. Чайковського, Ф. Шуберта, Б. Бриттена, Р. Шедрана і композитора харків'янина Д. Клебанова, завершився проєкт народження першого на Україні дитячий симфонічний оркестр.

Створюючи колектив з найбільш обдарованих вихованців музичних шкіл міста, ми мали на меті прилучити дітей до серйозної роботи в творчому ансамблі, подарувати їм радість спілкування з вимогливими слухачами, розвивати почуття відповідальності за виконавську майстерність, — сказав художній керівник дитячого оркестру, заслужений діяч мистецтва Української РСР, лауреат міжнародного конкурсу диригентів Вахтанг Хорданія. — Юний колектив за своїм складом — намоє копія нашого дорослого. В ньому беруть участь п'ятдесят виконавців основного піонерського віку. Щотижня вони приходять у філармонію на репетиції, де їх доброзичливі наставники стали музикантами філармонії. З ними окремо працюють і співають.

Н. РУДОВА.

— Я, Володимир Близнюк, прошу суд урахувати, що я зрозумів, усвідомив свою вину. Я завжди багато горю своїм батьком, потерпілим. Увесь час думаю над цим. Як я міг скоїти такий злочин!..

— Я, Микола Бринза, глибоко розкакуюсь. Раніше всього не розумів. Прошу вибачення у потерпілих.

ТАК ВОНИ, неповнолітні підсудні, які стали перед членами обласного суду, скажуть, коли їм надать останнє слово:

«Зрозумів», «усвідомив», «яка дорога воля»... І вони будуть позбавлені.

Рука тягнеться написати: «Цього могло б не бути». Та докладне вивчення судової справи і матеріалів попереднього слідства, події і обставин останніх років до арешту, що їх прожили Бринза та Близнюк, переконливо свідчать: біда чигала поруч, вчинки хлопців склалися в таку ситуацію, коли до них було іскорки, щоб спалахнула пожежа. І вона спалахнула. З віру її юнаки попали спершу до КПЗ, потім — на лаву підсудних.

Володимир і Микола вчилися в одній школі, хоча жили в різних населених пунктах району. Коли юнаків арештували, з сталося це менш як через добу після ряду злочинів, скоєних хлопцями лише протягом другої половини дня і до півночі, школа видала такі характеристики на них:

«Микола Бринза: «Програмовий матеріал засвоєно дуже слабо. Йому властиві грубість, сарказм. Художньою літературою, кінофільмами, телепередачами не цікавився. Фізичної праці не любив».

Володимир Близнюк: «Програмовий матеріал засвоєно нижче своїх можливостей. Особисті інтереси ставив вище громадських. Із товаришами грубив, свистив до крадіжок. До фізичної праці, громадських доручень пасивний. Іноді вдавався до обману».

І це в школі, де майбутні підсудні прозвучали по сім років! Бачили, усвідомлювали їхні вадки, проте видимих зусиль для виховання не вживали.

Після закінчення школи Близнюк у сільському профтехучилищі № 10, а Бринза — в СПТУ № 7 по величезно не краще. Близнюк приміром часто тікав із занять, у громадському житті участі не брав. До слів із шкільної характеристики приплюсували слова з училищної: «В колективі авторитету не мав».

Отут мені хочеться наголосити на особливу відповідальність батьків за те, на який шлях стануть їхні діти. І що ж вони? Володимир ріс без батька, вчителька за фактом, який залишив сім'ю (в ній є ще молодша сестра Володимира) і вийшла за межі району, а мати не змогла дати раду синові.

— Він мені допомагає по господарству, водить сестричку в дитсадок. Але якщо чогось не захоче, то проси не проси — нічого від нього не доб'єшся, — каже вона пізніше. — Він зі мною ніколи нічим не ділявся.

Як нічим? А коли мати

гнала з сином у карти на гроші, то, напевно ж, ділявся, програвши матері?

Маленька рисочка, а яка вона промовиста!

Горю за сина стояли й батьки Миколи. Ще в шкільні роки класний керівник, вихователька групи подовженого дня часто розмовляли з батьками, але вони одноставно заявляли, що син у них один, а тому «хай робить усе, що йому заманеться».

Коли ж підліток за бродяжництвом та бійками, за грубим порушенням дисципліни потрапив у поле зору комісії у справах неповнолітніх при райвиконкомі, коли батька за безвідповідальне ставлення до виховання сина оштрафували, коли в училищі порушили питання про направлення Бринзи в спецучилище, і батько, і (ще

людина, яка йому годиться в батьки, але щедрі на випику. Як потім скаже на суді Бринза-старший, Іван З. часто закликав до себе підлітків і спокушав їх. З його квартири, фактично, й почали розгортатися події того зимового дня і тієї зимової ночі.

Першим до З. прийшов Близнюк. Господар виставив пляшку вина, удавав його апорали. А тут нагодилося Бринза.

— Ай-ай-ай! — усмінувся крик. — Хіба я не хочу горло промочити?

— Ось маю п'ятірку — озвзвася господар. — Метніся до магазину.

— Та він уже на замку.

— Тоді до Верки, у неї є самогонка.

Самогонка у «Верки» була. Випили вже втроях.

Мало. Знову візит до «Верки», та не відмовила...

УВАГА: ПІДЛІТОК!

Останнє слово

тоді жина) мати грудьми стали на захист «єдиного»: не дали згоди. Сталося це за вісім місяців до арешту.

Всі знали, що Близнюк і Бринза дружать. То ж і дії були однаковими. Володимир після залишення СПТУ № 10 пішов працювати різноробочим на завод. Виробничий стаж почався 2 червня, протягом цього місяця юнак виходив на роботу 23 дні і заробив 101 крб. 68 коп. У липні він був на роботі 21 день і одержав 78 крб. 32 коп. У серпні бачили на робочому місці 20 разів, що було оцінено в 69 крб. 75 коп. В останні дні серпня Близнюк залишив роботу.

— Чому з серпня по грудень ви не працювали, Близнюк?

— Не було документів, — так потім відповів підсудний.

Чотири місяці, бачите, йому не вистачало для оформлення та отримання паспорта. А відповідні органи, які мають стежити за цим, були в цілковитому невіданні. Тим паче, що йшлося про підлітка, який увиходив до категорії «важких».

ОТЖЕ, два здорових па-рубки на очах у всіх почали байдкувати. І хоча один із них потім скаже, що став вживати спиртне після того як залишив училище, це не відповідало дійсності. Насправді підлітки призначилися до озвонки значно раніше. А тут звична ситуація: у дармодіт грошей на випику немає, на те вони й дармодіти. А випити хочеться.

Того дня хлопці зустрілися на квартирі в одного з них. Чи пиячили — невідомо. Та потім, після того як Бринза пішов, Близнюк згадав, що неподалік живе такий собі Іван З.,

— Чого посоловіли, со-колки? — скаламбурив Іван З. — Мало закуси? То біжіть десь роздобудьте кроля, а я засмажу.

По кроля хлопці не пішли. Залишивши гостинну квартиру, попередньо вкравши в господаря 5 карбованців і нарочного годинника, вони пішли... бити собак. Спершу підібрали на сході гуртожитку кухонний ніж (ходили в гуртожиток до знайомого, але не застали), шастали по дворах і ножем та ногами вбивали «друзів наших менших». Убивали жорстоко, без будь-яких причин.

ЧЕРЕЗ чотири місяці після того дня Іван З. знайшов мертвого. «Смерть настала від отруєння алкоголем», — констатувала судово-медична експертиза.

А стежка по білому, лискуному під місячним сяйвом снігу, на яку вийшли з його будинку добре підпили юнаки, веде їх далі, у прірзу.

Заблагос «добавити». «Є тут поблизу, на Нахалівці, одна стара, — згадали. — Мотрона. У неї знайдеться щось гаряченьке».

Знайшлася: самогонка в пляшці з-під молока. Закуска, що її запропонувала своїм пізнім гостям, — хліб і вода. Та до цього вона додала ще одне, напевно, найвишарпаніше з того, що сталося потім:

— Сусідка тут у мене, хлопчики, є дуже вредна. Ви б полякали її, га?

Пообіцяли. По дорозі заїздили в некий будинок, сподіваючись знайти рушницю (там раніше лісник жив). Рушницю, звичайно, не знайшли, зате підібрали дві сокири: малу й велику. З ними й почали грукати у двері С. — чоловіка «вредної» сусідки, інакше працю. Госпо-

дар прокинувся на гуркіт, упізнав голос одного з них, що за дверима.

— Йди, Миколо, додому, прийдемо завтра. А сьогодні я не відікну.

Як?! Йому, Миколо Бринзі, відмовляють? А сокири навіщо?

Ще був час отямитись, подумати про неминучість відповідальності, про те, як «дорога воля»... Ні, не зупинилися. Вже в квартирі, куди вдерлися насильно, скоїли злісне хуліганство, побивши сокирою, ногами і руками господаря, поглумилися з його дружини.

Крім годинника, азяли кілька вартістю менше двох карбованців і гаманець, де лежали дрібні монети. А згодом, побачивши на вулиці С., наздогнали його.

— Чи не в міліцію раптом? — підступили із сокирами.

— Та ні, до родичів. Завалили з ніг, знову бігли, примусили повернутися додому.

НА СЛІДСТВІ Бринза та Близнюк всіляко вискручувались, намагалися применшити свою вину, а то й завалити її на іншого.

— Скільки собак ви вбили? — спитав слідчий Близнюка.

— Я сам не вбивав, ми вбивали втроях.

— Хто взяв п'ять карбованців у З.?

— Бринза. На вулиці він мені їх віддав, я йому дав свої три карбованці.

— Хто вкрاد годинник З.?

— Я. Але на вулиці я не сказав про це Миколі.

Як уже згадувалось, чималу роль у тому, що кулігали пішли до оселі С., відіграла самогонниця Мотрона. Справу про звинувачення Мотрони Скороходова було виділено в окрему, і народний суд за варіанта і збут самогону засудив її до трьох років позбавлення волі. Потім, урахувавши її похилий вік, суд ухвалив не приводити в дію вирок, який протягом трьох років М. Скороходова не відсидів до цього злочину...

Готуючись до судового засідання, вивчаючи матеріали попереднього слідства, під час суду і після нього, я не раз думав: що привело цих юнаків на лаву підсудних, які ще фактично не стали дорослими, не скуштували власноручно заробленою хліба? Адже для них, як і для їхніх однолітків, був відкритий прямий шлях у життя.

Принаймні, що привели Бринзу та Близнюка на лаву підсудних, різні, їх треба розглядати в комплексі. Недостатня наполегливість учителя у школі і вихователя в училищах, помножені на бездіяльність, а го й на пряме потурання з боку батьків, формалізм у роботі комісії у справах неповнолітніх (адже комісія так і не довела до кінця питання про аморальну поведінку Бринзи), збочення цих юнаків, про що знали багато хто, але протидії не вживали.

В. Близнюка та М. Бринзу засуджено до 8 років позбавлення волі кожного.

Верховний суд республіки залишив вирок обласного суду без змін.

М. ПОТОПІЛЬСЬКИЙ, перший заступник про-

КА-НІ-КУ-ЛИ!

Весела пора — канікули. І в цьому неважко перекоонатися, адже скрізь, де проходять святкові ранки, радісні зустрічі з Дідом Морозом, шкільні спортивні змагання і походи, екскурсії і знайомства, — чути здоровий широкі сміх. Сміх і коло красуні ялинки — центральної ялинки обласного центру (на знімку ліворуч), і на обличчях школярів з міста Кірово-Ченецька Кіровоградської області, що прибули в Кіровоград на зимові канікули (на знімку праворуч угорі). Весела усмішка й у Снігуроньки, що прийшла на новорічний ранок для дітей працівників фірми «Одга» (на знімку — внизу).

Фото В. ГРИБА.

ОДИН ПЛЮС ДВА

Пам'ятаєте? В одній популярній пісенці співався про те, скільки всього добра носить у кишенях технік: гайки, гачки, викрутки, зламані кліщі та інші речі. Сьогодні ж такі Семоделкіни роблять прилади і механізми, для яких не те що кишені, а й багаторічний шов не вистачить.

До відкриття Всесоюзного тижня науки, техніки і виробництва, що почася 4 січня в м. Знаменці, юні техніки підготували чимало цікавих справ. Це — усний журнал «Юний технік», День відкритих дверей, екскурсії в локомотивне депо і

міську друкарню, конкурс робіт фотолюбителів, показ діючих моделей...

Хай іще не зовсім досконалі всі моделі, прилади, механізми. І не біда, що іноді ракета власної конструкції ще не може відірватися від землі, а автомобіль найсучаснішої марки (теж власної) чомусь рухається не за заданим маршрутом. Головне не в цьому. Любов до техніки навчає школярів добре орудувати інструментом, навчить розуміти її мову ще двоох-трьох хлопчаків. І появиться поряд з одним гуртком технічної творчості ще два.

Т. СТОРОЖУК.

Вівторок

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Вірші дітям. 9.20 — Фільм «Час, вперед!» 1. серія. 10.30 — Очевидне — неможливе. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний телефільм «Тепло робочих рук». 15.05 — Музичні вечори для юнацтва. 17.00 — Мультифільм «80 днів навколо світу» (Австралія). 5 і 6 серії. 17.45 — Шахсва школи. 18.15 — XXVI з'їздові КПРС — відну зустріч. 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Життя науки. 19.40 — Фільм «Час, вперед!» 2 серія. 21.00 — «Час» 21.35 — Документальний фільм «Будинок Тардовського» з циклу «Літературна спадщина». По закінченні — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Піть хвилин на роздуми». Молодіжна розважальна передача. 12.05 — Для дітей «Скарби Фінляндії». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.35 — А. Штатгаренко. Симфонія № 6. 17.10 — «Шахтарські горілки». 17.40 — Документальний телефільм «18.00 — «День за днем» (Кіровоград). 18.15 — Телефільм (Кіровоград). 18.30 — «Екрани запрошують» (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «XXVI з'їздові КПРС — відну зустріч». «Роки трудової доблесті». Тернопільська область. У першій серії бере участь перший секретар обкому Компаргії України І. М. Яковий. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Дія втіхи час». Музична розважальна передача. 22.25 — Тележурнал «Старт». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (III програма)

19.00 — «Розповіді про художників». 19.30 — Міжнародний турнір з гандболу. «Кубок Балтики». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Художній фільм «Отчий дім».

21.00 — Концерт. 21.40 — Художній фільм «Піччіві гості».

Середа

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Мультифільм «Бременські музиканти». 9.25 — Фільм «Час, вперед!» 2 серія. 10.45 — Іллуб ілюзорної дороги. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм. 15.50 — Творчість юних. 16.20 — Розповіді про комуністів. 16.50 — Відкриття. 17.20 — Мультифільм «80 днів навколо світу» (Австралія). 7 і 8 серії. 18.05 — Му будемо Б.А.М. 18.30 — Вірші — дітям. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Парустрі XXVI з'їздові КПРС. Програма телебачення Литовської РСР. 21.00 — «Час». 21.35 — Документальний екран. По закінченні — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Художній фільм «Гусарська балада». 12.05 — «XXVI з'їздові КПРС — відну зустріч». «Роки трудової доблесті». Тернопільська область. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — Концертний зал «Дружба». 17.45 — «Моя п'ятирічка». 18.00 — «День за днем» (Кіровоград). 18.10 — В. т. «Біла ялинка». Концерт (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Художній музичний фільм «Мамка». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм-опера «Людмила Мермур». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (III програма)

19.00 — Документальний фільм. 19.30 — Міжнародний турнір з гандболу. «Кубок Балтики». В перерві — «Вечірня казка». 20.45 — «Вірні К. Карасва». 21.40 — Художній фільм «Отчий дім».

3 6 січня
по 10 січня
1981 року

Четвер

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Мультифільм «По слідах бременських музикантів». 9.25 — Телефільм «Вальсний вітриль». 10.35 — Концерт Українського народного хору ім. Г. Верови. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Людмила на землі». 15.50 — Д. Шостакович. Симфонія № 7. 17.10 — Мультифільм «80 днів навколо світу» (Австралія). 9 і 10 серії. 17.55 — Ленінський університет мільйонів. 18.30 — У кожного малюнок — сонце. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Пісня далека й близька. 19.50 — Документальний телефільм «Нова зустріч з Індією». Про виступ товариства «Л. І. Брежнєва в Індії». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Парне катання. Коротка програма. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма.

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Республіканська фізико-математична школа». 17.00 — «Сестриці Альоніна і братик Іванушка». Лялькова вистава. 18.00 — «Горизонти величезних зоряних». 18.15 — «День за днем» (Кіровоград). 18.30 — В. т. «Пародія творчості» (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Любітесям класичного балету». 20.20 — Програма документальних фільмів. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 —

«Незабутні». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (III програма)

19.00 — Народний артист СРСР О. Борисов читав спогади А. П. Чехова. 19.30 — Міжнародний турнір з гандболу. «Кубок Балтики». 20.45 — Концерт. 21.40 — Художній фільм «Хлопець з ланного міста».

П'ятниця

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Зустріч юнків телестудії «Орла» з Героєм Радянського Союзу заслуженим льотчиком випробувачем СРСР С. Анохі. 9.50 — Телефільм «Підготовка до екзаменів». 10.55 — Концерт парадного ансамблю пісні й танцю «Шалом». 14.30 — Новини. 14.50 — «Твій труд — твоє щастя». Кінопрограма. 15.25 — Російська мова. 15.55 — Телефільм для дітей. 16.55 — Підмогості зустрічі. 17.25 — Мультифільм «80 днів навколо світу» (Австралія). 11 серія. 17.45 — Вперед, хлопці! 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До XXVI з'їздові КПРС. «Розділ великої війни». Фільм 6 — «Вірність». 20.00 — Фільм-концерт «Композитор В. Гаврилін». 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. Мистецтво краї. Сходу. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Для школярів

А. Алексін. «Давоніть і прийдіть». Вистава. 12.00 — «Від техніки безпеки до безпечної техніки». 12.30 — Художній фільм «Закохані». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — Д. Шостакович. Концерт для фортепіано з оркестром № 1. 17.10 — Документальний фільм. 18.00 — День за днем» (Кіровоград). 18.10 — «Пісня партії — пісня народу». Вистава з головними спеціалістами обласного управління сільськогосподарства (Кіровоград). 18.30 — Для дітей «Сонячне коло». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Якщо стати з кожного». Засідання громадської ради якості Українського телебачення і «Робітничої газети». 20.35 — «Пісня на вірні М. Добрянкова». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Де ти був, Одисей?» 1 серія. 22.40 — «Вечірні камерної музики». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (III програма)

19.00 — «Іллуб ілюзорної дороги». 19.50 — Кіножурнал «Романс». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — «Телебачення». 20.45 — Документальний телефільм. 21.00 — Концерт Московського камерного оркестру. 21.40 — Художній фільм «Весілля дівочі». 1 і 2 серії.

Субота

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Художній телефільм «Дванадцять місяців». 1 серія. 11.40 — «Доброго вам здоров'я». 12.10 — «Життя музикантів». Вистава. 13.05 — Художній телефільм «Аніскін і Фантомас». 1 серія. 14.10 — І. Букоч. «Серце Лудий». Вистава. 15.30 — Мультифільм «Пригоди капітана Врунгеля». 1 частинка. 16.30 — Спортивні телефільми. 17.15 — Піркова програма. 18.05 — Для дітей «Сонячне коло». 18.40 — Пісня радянських композиторів у виконанні Л. Сметанікова. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Мелодія Адріатик». Концерт артистів югославської естради. 20.45

«На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Де ти був, Одисей?» 2 серія. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (III програма)

8.00 — Документальний телефільм. 8.45 — Музичний телефільм. 9.15 — «Шахсва нікола». 9.45 — Кіножурнал «Апшеронські мотиви». 9.50 — «Життя науки». 10.30 — «Ранкова пошта». 10.45 — Документальний телефільм. 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — «Здоров'я». 21.00 — П. Чайковський. Серенада для струнного оркестру. 21.40 — Художній фільм «Багато галасу даремно».

Театр

Великий чарівник (14.00 січня) — о 10.00. Свої люди — понитасомось (9 — 11 січня) — о 19.30.

Кіно

«КОМСОМОТЕЦЬ» — Загін особливого призначення (6 — 8 січня). На ділому заході (9 — 11 січня) — о 9.20. Серед шуків (6 — 11 січня) — о 11.20, 13.20, 15.40, 18.20, 20.50.

«МР» — Прикордонний пел Алий (6 січня). Велика мала війна (7, 8 січня). Невловимі месники (9, 10 січня) — о 9.20, 11.00, 12.40, 14.20. По сірники (6 — 11 січня) — о 15.30, 17.15, 19.00, 20.40.

Імені ДЗЕРЖИНСЬКОГО — Зустріч в ущелині смерті (6 січня). Поїзд особливого призначення (7 — 11 січня) — о 9.20, 11.20, 13.20, 15.40, 17.10, 19.00, 21.00. Ранній жа (6 — 11 січня) — о 9.10, 11.10, 13.10, 15.20, 17.20, 19.10, 21.00.

«ХРОПКА» — Повернення в осени (6 січня). Загін особливого призначення (7 — 9 січня) — о 16.00, 20.00. Розплата, що затягується, 2 серії (9 — 11 січня) — о 15.00, 20.00. Якщо дороги тобі твій дім (6 — 11 січня) — о 9.00 до 11.00, о 18.20.

Редатор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові

БК 04501

Обсяг 0,5 друк арк

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ сільськогосподарського виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград вул. Глінки, 2.

Зам. № 7.

Тираж 54000.